

f) erforderliga åtgärder till möjliggörande för migrerande arbetare att från emigrationslandet utbekomma nödvändiga penningbelopp samt att till urspringslandet översända sina besparingar ävensom beviljande av den mest fördelaktiga växelkurs för sådana penningbelopp och besparingar;

g) hemsändande av migrerande arbetare och deras familjer samt sätet för täckande av kostnaderna därför;

h) de garantier, varunder medborgare i en av de avtalsslutande staterna men boende i en annan avtalsslutande stat må rekryteras för företag, som äro belägna i territorier utom det senare landet men stående under dess administration;

i) ordnandet av pensionsrättigheter, som tillkomma migrerande arbetare på grund av ålderdoms-, invaliditets- eller dödsfallsförsäkring, för såvitt ej för vidmakthållandet av dessa rättigheter är på annat sätt gjort av de intresserade staterna.

2. Oberoende av eller jämte de i föregående moment angivna överenskommelserna, böra medlemsstaterna samverka för åstadkommande av en praktisk lösning av de problem, som föranledas av regleringen angående migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor; särskilt böra allt efter omständigheterna följande metoder komma till användning:

a) upprättande av standardformulär för ansökningar och avtal rörande rekrytering och införande av migrerande arbetare;

b) fastställande och revision av de kontingenter av arbetare från ett land, som under ett år eller en säsong må införas på ett annat lands territorium och om så erfordras, deras fördelning med hänsyn till kön, ålder och yrke;

c) överenskommelse om en procedur för samarbete i fråga om rekrytering och skyddande av de migrerande arbetarnas intressen;

d) periodiska sammanträden av en blandad kommission av representanter för emigrations- och immigrationslandet för behandling av frågor om tillämpning eller anpassning av förslag eller åtgärder beträffande rekrytering, införande av arbetare, arbetsförmedling, sysselsättning, skydd och eventuellt hemsändande av migrerande arbetare och deras familjer.

Bilaga J.

Förslag till konvention (nr 67) angående reglering av arbets- och vilotider vid transport på väg.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde och beslutit antaga vissa förslag till reglering av arbets- och vilotider för yrkesförare (jämte biträden) av åkdon, som användas för transport på väg, vilken fråga utgör fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga formen av ett förslag till internationell konvention,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »konvention angående arbets- och vilotider (transport på väg) 1939»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning på:

- a) personer, vilka yrkesmässigt föra ett åkdon, som användes för transport på väg;
- b) biträden och andra personer, vilka färdas med åkdon, som användes för transport på väg, och yrkesmässigt utföra arbete beträffande åkdonet, dess passagerare eller last.

2. Vid tillämpning av denna konvention skall under uttrycket »åkdon, som användes för transport på väg», inbegripas alla åkdon, i offentlig eller enskild ägo, vilka framdrivas medelst mekanisk kraft, därunder inbegripna spårvagnar och trolleybussar samt släpvagnar, som dragas av ett åkdon, framdrivet medelst mekanisk kraft, och vilka på allmän väg transportera personer eller gods mot betalning eller för tillgodoseende av behov hos det företag, som använder åkdonet.

Artikel 2.

Från tillämpning av denna konvention må vederbörande myndighet undantaga:

- a) personer, som föra eller färdas med enskilt åkdon, vilket uteslutande användes för personlig tjänst;
- b) personer, som föra eller färdas med åkdon, vilket användes till
 - i) transport, som utföres av företag för jordbruk eller skogsskötsel, i den mån transporten är direkt förbunden med och uteslutande verkställs för sådant företags drift;
 - ii) transport av sjuka eller skadade, vilken utföres av sjukhus eller kliniker;
 - iii) transport, som verkställs för det nationella försvaret eller polismakten, ävensom annan transport, som verkställs under utövning av offentlig tjänst;
 - iv) transport för räddningsarbete.

Artikel 3.

Vederbörande myndighet äger att från tillämpningen av denna konventions samtliga bestämmelser eller vissa av dem undantaga ägare av åkdon jämte deras familjemedlemmar, som icke äro avlönade, eller vissa kategorier av sådana personer, om och så länge myndigheten:

- a) är förvissad, att undantaget:
 - i) icke för oskäligen konkurrens utsätter personer, som förbli underkastade bestämmelserna i fråga;
 - ii) icke för oskäligen olycksfallsrisk utsätter personer, på vilka konventionen äger tillämpning, och ej heller äventyrar den allmänna säkerheten; eller
- b) är förvissad, att det med hänsyn till rådande förhållanden i respektive land är praktiskt taget omöjligt att tillämpa bestämmelserna i fråga på de personer, som föreslagits till undantagande.

Artikel 4.

Vid tillämpning av denna konvention:

- a) betecknar uttrycket »arbetstid» den tid, varunder personerna i fråga stå till förfogande för arbetsgivaren eller andra personer, som äga att påkalla deras tjänster, eller ock, såvitt angår ägare av åkdon eller medlemmar av deras familjer, den tid, varunder de äro sysselsatta för egen räkning

med arbete, som står i samband med ett till transport på väg använt åkdon, dess passagerare eller last; under denna tid inbegripes:

- i) tid, som ägnas arbete, vilket utföres under loppet av åkdonets körning;
 - ii) tid, som ägnas hjälparbeten;
 - iii) perioder av enbar tillstådesvaro;
 - iv) avbrott för vila och andra avbrott i arbetet, som icke överskrida en tidslängd, som skall bestämmas av vederbörande myndighet;
- b) betecknar uttrycket »loppet av åkdonets körning» den tid, som förflyter mellan åkdonets avfärd vid arbetsdagens början och dess stannande vid samma dags slut med uteslutande av tid, varunder körningen avbrytes för en period, överskridande en tidslängd, som skall bestämmas av vederbörande myndighet, och varunder de personer, som föra eller färdas med åkdonet, fritt förfoga över sin tid eller utföra hjälparbeten;
- c) betecknar uttrycket »hjälparbeten» varje arbete, som står i samband med åkdonet, dess passagerare eller last och som utföres utom tiden för åkdonets körning; det avser särskilt:
- i) arbeten, som röra bokföring, inbetalning av influtna penningmedel, tecknande av namn i register, avlämnande av tjänstehandlingar, kontroll å biljetter samt liknande arbeten;
 - ii) omhändertagande och återlämnande av åkdonet;
 - iii) färd från det ställe, där arbetaren före arbetets början tecknar sitt namn i registret för närvaro, till det ställe, där han omhändertager åkdonet, samt färden från det ställe, där han avlämnar åkdonet, till det ställe, där han efter arbetets slut tecknar sitt namn i nämnda register;
 - iv) underhålls- och reparationsarbeten å åkdonet;
 - v) åkdonets på- och avlastning;
- d) betecknar uttrycket »perioder av enbar tillstådesvaro» de tidrymder, varunder en person stannar på sin post allenast för att kunna svara på eventuella kallelser eller återupptaga sin verksamhet å tid, som är angiven i tidtabellen.

Artikel 5.

1. Arbetstiden för personer, å vilka denna konvention äger tillämpning, må ej överskrida 48 timmar i veckan.
2. Vederbörande myndighet äger medgiva längre veckoarbetstid för personer, som vanligen i stor omfattning utföra hjälparbete eller vilkas arbete ofta avbrytes av perioder av enbar tillstådesvaro.

Artikel 6.

1. Vederbörande myndighet äger alt medgiva genomsnittlig beräkning av veckoarbetstiden.
2. Då vederbörande myndighet medgiver genomsnittlig beräkning av veckoarbetstiden, skall den bestämma det antal veckor, med hänsyn till vilka genomsnittsarbetstiden må beräknas, ävensom det högsta antalet arbetstimmar, som må utgöras under någon vecka.

Artikel 7.

1. Arbetstiden för personer, å vilka denna konvention äger tillämpning, må ej överskrida åtta timmar om dagen.
2. I fall där på grund av lag eller sedvänja eller överenskommelse mellan vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, eller, där dylika sammanslutningar icke finnas, mellan representanter för arbetsgivare och ar-

belar
åtta,
mar
lan
med
3.

Ve
flyta

1.
tidry
2.
giva
tiden

Ve
därav
för a
erfor

1.

2.

dock
digt
3.

som
om a

1.
i den
påka

betare, antalet arbetstimmar å en eller flera av veckans dagar understiger åtta, må arbetstiden å veckans återstående dagar förlängas utöver åtta timmar genom tillstånd av vederbörande myndighet eller överenskommelse mellan ovannämnda organisationer eller representanter. Den i detta moment medgivna förlängningen må dock i intet fall överskrida en timme.

3. Vederbörande myndighet äger medgiva längre daglig arbetstid:

a) för personer, vilkas veckoarbetstid enligt artikel 5 moment 1 icke överskrider 48 timmar någon vecka eller enligt artikel 6 ett genomsnitt av 48 timmar;

b) för personer, som vanligen i stor omfattning utföra hjälparbete eller vilkas arbete ofta avbrytes av perioder av enbart tillstådesvaror.

Artikel 8.

Vederbörande myndighet skall fastställa det högsta timantal, som må förflyta mellan arbetsdagens början och slut.

Artikel 9.

1. Vederbörande myndighet äger medgiva återvinnande inom en bestämd tidrymd av arbetstid, som gått förlorad till följd av oförutsedda händelser.

2. Vederbörande myndighet äger att vid tillämpning av denna artikel medgiva överskridande av de i föregående artiklar angivna gränser för arbetstiden.

Artikel 10.

Vederbörande myndighet äger att, med bestämmande av utsträckningen därav, medgiva överskridande av de i föregående artiklar angivna gränser för arbetstiden i sådana fall, då myndigheten är förvissad, att oundgängligen erforderlig, kvalificerad arbetskraft ej finnes att tillgå.

Artikel 11.

1. Denna artikel äger tillämpning vid:

a) olycksfall, skada å åkdonet, oförutsedd försening, rubbning eller avbrott i trafiktjänsten eller fall av force majeure;

b) oförutsedd frånvaro av en person, vilkens arbete är oundgängligen erforderligt och för vilken ersättare ej finnes att tillgå;

c) räddnings- eller hjälparbete i fall av jordbävning, översvämning, eldsvåda, epidemi eller annan olycka eller hemsökelse;

d) trängande och exceptionell nödvändighet att trygga utövningen av allmännyttig tjänst.

2. I de fall, då denna artikel äger tillämpning:

a) må de i föregående artiklar medgivna gränser för arbetstiden överskridas;

b) må den i artikel 14 stadgade perioden av fem timmar förlängas, och

c) må de i artiklar 15 och 16 föreskrivna vilotider förkortas,

dock endast i den mån så erfordras för utförande av oundgängligen nödvändigt arbete.

3. Arbetsgivaren eller ägaren av åkdonet åligger att inom tid och på sätt, som vederbörande myndighet föreskriver, lämna myndigheten meddelande om all den arbetstid, som utgjorts enligt denna artikel, jämte skälen därför.

Artikel 12.

1. De i föregående artiklar medgivna gränser må överskridas, dock endast i den mån så erfordras för utförande av arbeten, som äro oundgängligen påkallade till mötande av exceptionella behov beträffande:

- a) av hotell utförda transporter av resande och deras bagage mellan hotellet och järnvägsstationen eller hamnen för ankomst eller avresa;
 - b) transporter, som utföras av begravningsbyråer.
2. Vederbörande myndighet skall bestämma de förhållanden, under vilka föregående moment äger tillämpning.

Artikel 13.

1. Vederbörande myndighet äger medgiva, att de i föregående artiklar angivna gränser för arbetstiden överskridas vid övertidsarbete, som utgöres enligt bestämmelserna i denna artikel.
2. Vederbörande myndighet äger att giva tillstånd till användande av övertidsarbete enligt bestämmelser, som böra föreskriva:
- a) proceduren för tillstånds beviljande;
 - b) den lägsta löneförhöjningen för övertidsarbete, vilken förhöjning dock i intet fall må understiga 25 % av den normala lönen;
 - c) det högsta timantal, för vilket tillstånd må beviljas, och vilket i intet fall må överskrida:
 - i) sjuttiofem timmar för år i fall veckoarbetstiden är beräknad genomsnittligt med hänsyn till en tidrymd, överskridande en vecka;
 - ii) hundra timmar för år i fall veckoarbetstidens begränsning anses såsom en fast gräns, tillämplig på varje vecka.
3. I de länder, där det icke anses önskvärt att ställa ett bestämt antal övertidstimmar till företagens förfogande, må vederbörande myndighet medgiva, att de i föregående artiklar angivna gränser för arbetstiden överskridas under det villkor likväl, att all arbetstid, som utgöres med stöd av detta moment, skall betalas med en lön, som med minst 50 % överstiger den normala.

Artikel 14.

1. Ej må någon föra åkdon under längre sammanhängande tid än fem timmar.
2. Med hänsyn till föregående moment skola såsom sammanhängande tid anses två tidrymder, som icke är skilda av en mellantid, vars varaktighet bestämmes av vederbörande myndighet.
3. Vederbörande myndighet äger att från tillämpning av moment 1 fristaga sådana förare av åkdon, som äro tillförsäkrade tillräckliga mellantider genom avbrott, angivna i tidtabellen, eller föranledda av arbetets intermittent beskaffenhet.

Artikel 15.

1. Varje person, å vilken denna konvention äger tillämpning, bör under loppet av varje period av tjugofyra timmar tillgodonjuta en vilotid, som omfattar minst tolv på varandra följande timmar.
2. Vederbörande myndighet äger medgiva, att den i moment 1 föreskrivna vilotiden förkortas vid viss tjänstgöring, som avbrytes genom vilotider av avsevärd längd.
3. Vederbörande myndighet äger medgiva, att vilotiden förkortas å ett bestämt antal dagar för vecka, dock må den genomsnittliga vilotiden för vecka icke understiga den i moment 1 föreskrivna kortaste vilotiden.

Artikel 16.

1. Varje person, å vilken denna konvention äger tillämpning, bör under loppet av varje period av sju dagar tillgodonjuta en vilotid, som omfattar

minst trettio på varandra följande timmar, av vilka minst tjugotvå falla inom samma kalenderdygn.

2. Vederbörande myndighet äger medgiva, att ett antal vilotider, motsvarande de i moment 1 angivna fordringarna, fördelas över en period, omfattande ett bestämt, högsta antal veckor, i stället för en dylik vilotid under loppet av varje period av sju dagar. I dylikt fall skall antalet vilotider minst motsvara antalet inom perioden fallande veckor, och den tid, som förflyter mellan två viloperioder, må icke överskrida tio dagar.

Artikel 17.

De beslut, som vederbörande myndighet meddelar enligt nedan uppräknade bestämmelser i denna konvention, böra fattas efter samråd med befintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer, som frågan kan angå:

Artikel:	Artikel:
2	10
3	11 moment 3
4 a) och b)	12 moment 2
5 moment 2	13
6	14 momenten 2 och 3
7 momenten 2 och 3	15 momenten 2 och 3
8	16 moment 2
9	18.

Artikel 18.

1. För att åvägabringa en effektiv tillämpning av bestämmelserna i denna konvention skall vederbörande myndighet upprätthålla ett kontrollsystem, vars tillämpning må anförtros åt yrkesinspektörerna, polisen, trafiktillsynen eller annan lämplig administrativ myndighet, och bör sådan kontroll utövas såväl i garage, magasin och andra lokaler som på vägarna.

2. Varje arbetsgivare skall föra en liggare enligt av vederbörande myndighet godkänt formulär för anteckning av de hos honom anställda personernas arbets- och vilotider. Denna liggare skall hållas tillgänglig för de övervakande myndigheterna under villkor, som bestämmas av vederbörande myndighet.

3. Vederbörande myndighet skall fastställa en standardform för individuell kontrollbok och föreskriva det sätt, varpå boken skall överlämnas till varje person, å vilken konventionen är tillämplig; varje sådan person skall medföra boken under sitt arbete, och i boken skola antecknas hans arbets- och vilotider på sätt vederbörande myndighet bestämmer.

Artikel 19.

1. Tillämpning av bestämmelserna i denna konvention må suspenderas av vederbörande myndighet men endast för en tidrymd, varunder sådan åtgärd är strängt oundgänglig och i fall, då så är nödvändigt med hänsyn till den nationella säkerheten.

2. Internationella arbetsbyrån skall omedelbart underrättas:

a) om varje suspension av tillämpningen av denna konventions bestämmelser samt om skälen därför;

b) om dagen, då suspensionen upphört.

Artikel 20.

De årliga rapporter rörande tillämpningen av denna konvention, vilka medlemsstaterna enligt artikel 22 i internationella arbetsorganisationens

konstitution skola avgiva, böra innefatta fullständiga upplysningar angående bl. a.:

- a) de beslut, som fattats enligt artikel 2;
- b) de beslut, som fattats enligt artikel 3, med angivande tillika av de skäl, på grund av vilka vederbörande myndighet funnit sig förvissad om beslutens berättigande;
- c) varje tillämpning av bestämmelserna i artikel 5 moment 2;
- d) varje tillämpning av bestämmelserna i artikel 6;
- e) varje tillämpning av bestämmelserna i artikel 7, moment 2 eller 3;
- f) varje beslut enligt artikel 8;
- g) de förhållanden, varunder man tillämpat bestämmelserna i artiklar 10 eller 13, samt de författningar, som utfärdats i sådant syfte.

Artikel 21.

I enlighet med artikel 19 moment 11 i internationella arbetsorganisationens konstitution skall intet i denna konvention inverka på någon lag, dom, sedvänja eller överenskommelse mellan arbetsgivare och arbetare, som tillförsäkrar arbetarna gynnsammare villkor än dem, som föreskrivas i denna konvention.

Artikel 22.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och registreras av honom.

Artikel 23.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.
2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikation registrerats av generalsekreteraren.
3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 24.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den blivit registrerad.
2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 25.

1. Nationernas förbunds generalsekreterare skall underrätta direktören för internationella arbetsbyrå och samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.
2. Då generalsekreteraren underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, skall generalsekrete-

raren fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 26.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 27.

1. Ifall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 24 härövan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 28.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Bilaga K.

Rekommendation (nr 63) angående individuella kontrollböcker vid transport på väg.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag till individuella kontrollböcker vid transport på väg, vilken fråga inbegripes under fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, antager denna, den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående kontrollböcker (transport på väg) 1939»:

1. Varje medlem av internationella arbetsorganisationen bör upprätta ett standardformulär för individuell kontrollbok, som möjliggör kontroll av arbets- och vilotider för personer, å vilka konventionen angående arbets- och vilotider (transport på väg) 1939 äger tillämpning.

2. Den individuella kontrollboken bör upptaga rubriker rörande:

a) den tid, vid vilken arbetsdagen börjar, och den tid, vid vilken densamma slutar;

- b) den tid, som ägnats åt arbete under loppet av åkdonets kringkörning;
 - c) den tid, som ägnats åt hjälparbeten;
 - d) perioder av enbart tillstådesvaro;
 - e) varaktigheten av infogade vilotider och av avbrott i arbetet, varunder föraren eller hans biträde fritt förfogar över sin tid;
 - f) varaktigheten av perioder av oavbruten körning;
 - g) perioder av veckovila;
 - h) eventuell förlängning av arbetstiden utöver dess normala gränser och de omständigheter, under vilka sådan förlängning förekommit.
3. Vederbörande myndighet skall bestämma de villkor, under vilka de individuella kontrollböckerna skola utlämnas.
4. 1) Föraren, biträdet eller arbetsgivaren, allt efter omständigheterna, skola åläggas att varje dag göra föreskrivna anteckningar under de olika rubrikerna i den individuella kontrollboken.
- 2) Beträffande sådana slag av transport, rörande vilka det skulle möta svårighet att meddela de uppgifter, som avses med rubrikerna b), c), d) och f) under moment 2, må föreskrivas införande allenast av uppgifter under rubrikerna a), e), g) och h).
- 3) Beträffande sådana slag av transport, som utföras enligt en fast tidtabell, må de detaljerade uppgifter, som avses med rubrikerna a)—f) under moment 2, ersättas med en redogörelse för den tidtabell, enligt vilken föraren eller hans biträde arbetar.
5. 1) Förare och biträden böra åläggas att alltid under sitt arbete bära på sig sin individuella kontrollbok och att på begäran förete den för tillsynsorganen.
- 2) Under förarens eller bitrådets vilodagar bör den individuella kontrollboken lämnas i garaget och där tillhandahållas tillsynsorganen.

Bilaga L.

Rekommendation (nr 64) angående reglering av nattarbetet vid transport på väg.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde och beslutit antaga vissa förslag rörande reglering av nattarbete vid vägtransport, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, antager denna den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående nattarbete (transport på väg) 1939»:

Med hänsyn till att det vid vissa slag av person- eller godstransport på väg är nödvändigt att utföra transport nattetid;

med hänsyn till att det, för att bereda de arbetare, som användas vid transport på väg, nödigt skydd och trygga trafiksäkerheten på vägarna, är det önskvärt, att de förhållanden, under vilka nattliga transporter äga rum, bliva föremål för reglering;

hemställer konferensen, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte tillämpa följande principer för reglering av nattarbetet för den vid transport på väg använda, resande personalen:

1. Vederbörande myndighet i varje land bör:

a) bestämma de slag av transport, inom vilka regelbundet nattarbete må förekomma;

b) angiva vad som utgör nattarbete.

2. I fall då nattarbetet är anordnat enligt tursystem, bör antalet nattarbetsperioder för en arbetare under tidrymden för tillämpning av samma turplan icke överskrida antalet dagarbetsperioder under samma tidrymd.

Bilaga M.

Rekommendation (nr 65) angående metoderna för reglering av arbetstiden vid transport på väg.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrå samman kallats till

Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag rörande metoderna för reglering av

arbetstiden vid transport på väg, vilken fråga innefattas i fjärde punkten

på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående metoderna för reglering av arbetstiden (transport på väg) 1939»:

Med hänsyn till att i ett flertal länder systemet med kollektiva förhandlingar visat sig vara av stort värde för reglering av arbetsförhållandena;

med hänsyn till att detta system jämväl i viss omfattning tillämpas vid reglering av arbetstiden vid transport på väg och därvid givit goda resultat, förordar konferensen följande:

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen bör vid vidtagande av erforderliga åtgärder till främjande av den effektiva regleringen av arbetstiden för dag och vecka för sådana personer, på vilka konventionen angående arbets- och vilotider (transport på väg) 1939 äger tillämpning, taga under övervägande följande metoder:

a) verksam uppmuntran åt paritära organ för kollektiva förhandlingar, vilka organ upprättats genom överenskommelse mellan vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, eller

b) upprättande genom lagstiftning av organ, som verka i samråd med dylika organisationer.

Bilaga N.

Rekommendation (nr 66) angående vilotider för yrkesförare av enskilda åkdon.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrå samman kallats till

Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

Bihang till riksdagens protokoll 1940. 1 saml. Nr 19.

och beslutit antaga vissa förslag rörande vilotider för yrkesförare av enskilda åkdon, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående vilotider (privatchaufförer) 1939»:

Med hänsyn till att enligt konventionen angående arbets- och vilotider (vägtransport) 1939 vederbörande myndighet i varje land äger att från konventionens tillämpning undantaga förare av enskilt, uteslutande för personlig tjänst använt åkdon:

med hänsyn till att vederbörande myndighets utövning av denna rätt till undantagande icke bör medföra, att yrkesförare av enskilda åkdon berövas de vilotider, vartill de äro berättigade i lika grad som de personer, vilka icke kunna undantagas från konventionens tillämpning,

med hänsyn till att det för trafiksäkerheten på vägarna är nödvändigt att underkasta yrkesförare av enskilda åkdon bestämmelser rörande vilotider,

hemställer konferensen, att varje medlem av internationella arbetskonferensen måtte uppställa regler, varigenom åt yrkesförare av enskilda åkdon, använda uteslutande för personlig tjänst, skulle beredas vissa minimitider av vila för dag och vecka.